

Njut Din Barndom! fröjda dig och sung,
 Snart ankommen visar sig den stund,
 Då du wäl skönar' drägt ikläder,
 Men ock blir bekant med wärre tider.

Gosarnes Trohet.

En gose, han gör hwad han lofwat;
 Troheten han bär i sin skjold.
 Tro, flicka! När som han dig älskar,
 Hans hjerta blir fritt ifrån föld.

Om öden förswära hans dagar,
 Framhårdar han dock i sin nit;
 Och därför', då lifsljuset flocknar,
 Af flickan beprydes hans grift.

Stockholm, tryckt hos J. H. Norberg, 1828.

Barndoms-Lifwet,

framställt

uti en ny, wacker Wisa.

Unges som Ungkarlslifwet: En Ungkarl
 gör hwad han behagar, hwartill den, äf-
 wensom till det Ägta lifwet, hörer så
 som ett föregående stycke.

Ärwenledes

2:ne Wisor

Lilla Emma,

och

Gosarnes Trohet.

Sålas i Björnströms Bokläda wid Stortorget
 a 2 Skiller Wico ex.

Likt blommans knopp ur gömflan stiger,
 Så vackert tecknas Barndomslifvet,
 Och uti outvecklad kropp
 Är obekant med ondt och brott;
 Ja, i sin oskuld werlden skådar
 Som Edens hufwa, hufwa gårdar:
 Så säll är Barndomslifwets lott. :,:

2

Som rankan efter gifna wågar
 Sig böjer lätt och ledes gärna,
 Så Barndomen lätt wägledes
 Till dygd, goda, vackra seder;
 Der qwåfwer snart naturens onda,
 Från swåra följer man förkonas:
 Så säll är Barndomslifwets lott. :,:

3

Uck! sköna skrud, hwarmed du prydes,
 O, Barn! som wårdsamt, wål uppfödes:

Blomman uppå kunden tecknad,
 Håren kring din tinning sänkt,
 Ja alt, hwad som man hos dig märker,
 Inger förtjusning och man tänker:
 Uck! säll är barndomslifwets lott. :,:

4

Den Far och Mor, som då dig äger,
 När Du så tåck och dygdig warder,
 Kan högt beprisa himlens skånf,
 Sig skatta säll och hoppas långst
 Så uti ålderdomens timma
 Glädje stor uti lifwet finna,
 Så, säll är Barndomslifwets lott. :,:

Lilla Emma.

Söta Emma! Uck! hwad du är tåck,
 Wårdig älskas är du aldramäst,
 Behaglig är du såsom Gippan,
 Bestedlig är du öfwer måttan.